

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntagma Iuris || Vniversi, Atqve Legvm || Pene Omnivm
Gentivm, Et || Rervm Pvblicarvm Præcipvarvm,||**

Grégoire, Pierre

Francofurti ad Mœnum, M.D.XCIX.

VD16 VD16 G 2999

29 de Pœnis in iure pontificio vsurpatis, & de infamia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97739)

eius can. omnes. 6. q. 1. qui ad iure sacrosacerdotes ex malitia arman-
 tur. can. sacerdotis 6. q. 1. Iure t. civilis non omnis damnatus ob
 crimem, sic infamis, sed si damnetur crimine publico. vel privati
 firmit. v. bonorum raptorum iniuriarum. vt ait Marcellus. l. infamem
 7. de pub. ind. lib. 48. l. 1. tit. 1. & sic de similibus priuatis, quando ci-
 uilibus actio ex his prodita infamat, vt in proxime dictis: & de dolo
 damnati, & tutela, mandati, depositi, dicitur eadem contraria, pro
 socio. §. ex quibusdam. de vena. teme. litig. lib. 4. Inst. tit. 16. l. 1. §.
 qui not. de his qui not. infam. P. l. 4. §. fin. l. 5. §. 6. eod. tit. l. 5. §. 10.
 22. C. eod. tit. Iure civili multis ex causis, vel delictis, vel senten-
 tia quoque quis notatur infamia, prout late explicat Iulianus,
 Caius, Vlpianus, Paulus, & alii in consiliis, & Cæsares propriis
 titulis. l. 1. 2. 3. 4. Et tot. tit. de his qui not. inf. lib. 3. l. 1. ut. 2. §. 101. tit.
 ex quibus caus. infra. irrog. C. lib. 2. tit. 12. Sint autem aliquando
 quidem infames vtroque iure, pontificio, & civili: aliquando al-
 tero tantum: nam non omnis qui infamis iure civili est, iure pon-
 tificio talis est. C. Empheum. C. c. proximo. 2. q. 3. in nubente secun-
 do viro. c. pen. de sec. nup. l. 1. C. eod. Regulari tamen iure, qui iure
 civili infamis dicitur, & iure pontificio infamis est, c. omnes viro,
 6. q. 1. vt non possit ad ordines sacros conferre. Infamia fa-
 cti, quando iuris dispositione quidem expresse quis non notatur,
 sed tantum per se probum, & ignominiam inter bonos & graues
 habet, si que fama aggregata vt in l. 1. de obsequ. a liber. vel li-
 pa. presc. in P. Tu pitudo vitæ, infamia eius est. l. 2. de dignita.
 lib. 12. C. & proba quedam natura sunt turpia, vtputa factum,
 adulteriu: quedam autem probata, vt damnari tutela, teste Vlpiano, leg.
 10 probum 32. de verb. sign. in P. §. Est infamia facti, a patre serio fi-
 lium malo nomine notari est iuris non sic l. ea qua. 1. 2. ex quibus
 caus. infam. irrog. lib. 2. C. tit. 12. Idem in his que iudex interlo-
 quendo causis non cognita, in litigantem infamia inferit, ita-
 mendum est. l. verbum. 7. §. l. interlocutio, 10 ex quibus. caus. infra.
 irrog. C. Dicta enim censentur a iudice, vt ad meliorem frugem
 redeant, non infamia causa. Est & facti ignominia, celare lcor-
 tum, vt eo abutatur celans, l. verum est. 40. d. fur. P. §. Infamia,
 que oritur a crimine & turpitudine, pœnam habet: primum, vt
 infamis non fiat testimonium, c. cons. iussum 3. qua. 9. ca. infam-
 6. q. 1. c. licet. c. 47. de testib. lib. 2. Decret. tit. 20. l. 3. §. lege ius-
 ta, de testib. in P. 2. non sic aduocatus, nec procurator, secundum
 ius pontificum c. infames. 3. qua. 7. l. 1. §. an pretor, de postul. in P.
 Procuratores tamen esse iure civili possunt, quia vile hoc iure
 putatur esse munus §. si de exce. ap. Inst. in. Item infamis ab omni
 dignitate arctetur generaliter l. ne quis, de decurio, lib. 10. C. l. 1. de
 infam. eo. lib. 1. nec in ius dignitatis. lib. 12. C. l. cum pretor, de in-
 dicio. in P. ad l. l. de vi pub. P. c. infamibus, de reg. iur. in 6. c. licet,
 c. 47. de testib. c. inter dilectos, de exce. ff. prae. 3. arbitri esse ne-
 queant infames. l. Pectus, de arbit. 4. a locis in quibus princeps
 degit, infames eticiuntur, l. 2. §. ignominia de iis qui not. infam. P.
 l. 2. de re mil. lib. 12. C. Repelluntur ab ordinibus ecclesiasticis,
 c. omni potens de accusat. c. tantis 81. dist. 6. P. omni etiam suspen-
 duntur, secundum Innocentium, in c. fin. de postul. prael. c. super
 eod. de electo. c. nisi cum pridem de renuntiat. 7. Infamis heres in-
 stitutus & turpis persona, facit vt frater, qui alioquin repellitur
 ab inofficiosa querela contra testamentum fratris, possit admitti,
 l. fratris. C. de inoffic. test. l. 1. D. eod. tit. 8. Sicut miles damnatus
 de crimine quod infamiam habet, soluitur sacramento militari,
 ita & ab ecclesiastico, l. 2. §. miles & ibi glo. in verb. sacramento, de
 iis qui not. infam. P. Atque Panormitanus existimat collationem
 beneficii factam infamiplo iure nullam esse: quanquam super-
 uenientem infamiam dicat non priuare beneficio, et si priuati di-
 gnitate tituli: quia non inuenerit textum hanc pœnam statuen-
 tem. Panor. in c. querelam, de iureiu. Ang. Clana. in summa, in ver.
 12 infamia, sed nu. quid, de infam. Ceterum obseruandum est,
 infamiam euitari & tolli posse. Euitatur, si is qui iudicio arces-
 sat, ex quo condemnatio infamiam irroget, licet componat an-
 te sententiam, arg. l. si reus, de procur. in r. vel si licet persequatur
 procuratorio nomine, eo nomine procuratorio condemnatus,
 infamis non est ex sententia. l. furti, §. si quis alieno, & ibi gloss. &
 Bart. & Doll. de iis qui not. inf. P. vel si iudicio provocauerit, d.
 l. furti, §. si quis. Facti infamia aboleretur contrario facto, Pan in c.
 ex diligenti, de simonia. Item si de oget princeps, vel remittat: tunc
 enim et si infamia sit, tamen effectu caret. idem in c. cum ro. de sen.
 & reud. P. Et etiam id fieri per se natum traditur, gl. in ca. omnes
 6. q. 1. per. si §. notandum, in 2. quæst. 3. §. per. l. 1. §. de qua, de po-
 sul. in P. Vnde iudex saepe videtur hac clauisula, sine nota infamiae,

dum condemnat. ¶ Aboleretur t. & pœna vel effectus infamiae fa-
 cti, purgatione iurata præstita. c. de crimine 15. q. 5. c. 1. & 3. 5. 6. &
 fere tot. tit. de pur. cano. lib. 5. Decret. tit. 34. ca. 1. 2. q. 1. ca. omnes. 6.
 q. 1. quando scilicet fama probationem veram seu certam non habet,
 sed rumor vagus incertus circumferatur, quempiam hoc
 vel illud crimen admisisse suspicionibus & præsumtionibus, qui-
 buidam excitatus, concurrente in contrarium de eius bonitate
 & fide præsumptione: alioquin si crimen, de quo quis infamatur,
 habeat probationem non admitteretur purgatio. ca. si quis, de
 purga. cano. Infamia a iure canonico irrogata ob peccatum mor-
 tale tollitur per penitentiam impletam, c. illi qui 6. q. 1. Verum
 apud bonos & graues, & in negotiis seriis non sufficit nunc non
 esse infamem, sed requiritur aliquando non fuisse infamem, vt si
 de accusando alio, vel de probatione eius, qui infamis fuit, aga-
 tur: si modo ex criminibus damnatus fuerit, c. qui crimen, 6. q. 1.
 vide ibi dist. glossa, & glo. in c. omnes in 1. 6. q. 1. Infamia excommu-
 nicationis tollitur per absolutionem, can. 1. 4. q. 1. Infamia au-
 tem ex impositione pœnæ orta tollitur: post subitam impletam
 pœnam, vt in relegationis impleto tempore statuitur, leg. 3. 4. 6.
 C. ex quibus caus. infra. irrog. l. 1. §. 2. de iis qui in exsi. dati sunt. lib.
 10. C. tit. 59. Papin. l. falsi nominis 13. §. 1. ad leg. Corn. de fals. lib. 48.
 P. tit. 10. Quod Paulus, l. ord. ne decurionum 15. ad mun. lib. 50.
 P. tit. 1. existimat verum si damnatus delinquens sit durioribus
 pœnis quam legitimis: non autem si minoribus, quæ leges per-
 uitant, subiciatur, quo casu putat infamiam etiam præstita fa-
 ma, vt minori, non aboleri. Vnde & isti tanquam famosi a digni-
 tatibus in posterum repelluntur, illi minime, vt respondit etiam
 Iulianus in l. interdum 58. §. 1. C. de fur. P. Papinianus, l. ad tem-
 pus 5. de decur. lib. 50. P. tit. 2. & Marcellus, l. in seruorum 10. §. fin.
 de pœn. in P. quia non plene eluitur minoribus delicto pœnis sce-
 lus, nec in potestate iudicis residet iuris auctoritas, dist. leg. ordi-
 ne, & minoribus impositis videtur de infamia tractatum, Vl-
 pianus, l. quid ergo 13. §. pœna, de iis qui not. infra. P. Proinde indul-
 gentia principis quos liberat a pœna, notat infamiam, ad quam di-
 luendam propria indulgentiæ natura non extenditur, l. fin. de ge-
 ne. abolit. C. Sicuti et si delicti condemnatio perpetua habeat
 infamiam, alia pœna temporalis impleta cum infamia imposita
 non eluit infamiam, Arria iuris in l. qui cum vno 4. §. ad tempus,
 de re mil. lib. 49. tit. 16.

De Depositione, Degradatione, seu Exauhoratione. Cap. 30.

- 1 Depositio quid, & eius diuisio. Et nu. 2.
- 2 Degradatio quid, & quomodo differat a depositione. Et nu. 3.
- 3 Deposuntur a dignitate inuites in ea existentes.
- 4 Depositio in pœna pro quibus criminibus imponenda.
- 5 Suspensio ab officio aut beneficio quid.
- 6 Depositio omnis non datur ecclesie seculari.
- 7 Depositio non potest ab officio vel ord. ne per episcopum, qui benefi-
 cium habuit, vel ord. nem a summo pontifice.
- 8 Degradatio quibus fiat solummodo. Et qui post de degradare, &
 & qui in re esse degradationi debeant. Et nu. 9.
- 9 Episcopi causa a quibus, & a quibus in dicitur episcopi & quomo-
 do auocanda.
- 10 Degradatio pro quibus criminibus fieri potest.
- 11 Exauhoratio in iure civili pro degradatione quomodo recepta.
 Et inter milites quando cum ignominia.
- 12 Exauhoratio militum forma.
- 13 Cingulum militie, & dignitatis quid.

Scandalum graue est t. & dedecus ecclesie, habet in corrigi-
 biles & scelestos administratos: vnde merito remouendi illinc
 sunt, c. qualiter & quando, in 2. de accusat. D. Luca 16. c. v. a villi-
 catione villicis iniquitatis in Evangelio. Dicimus depositionem,
 huiusmodi pœnam. Depositio est, seu exauhoratio, de di-
 gnitate, gradu, vel ordine deturbatio, vel eorum priuatio. De-
 gradationis nomen vulgo vsurpatum a gradu. Verum tamen de-
 positio verbalis, proprie remotio est per sententiam de gradatio
 realis, solemnis & cum executione emancipatio curie seculari
 facta, ademptio clericatu.
 ¶ Atque t. depositio duplex alia ab officio seu beneficio simul,
 c. si de celebrat. missar. lib. 3. Decret. tit. 41. vel separatim, c. 2. de pœn.
 in 6. c. nonimus, de ver. sign. S. ecul. tit. de accusa. §. 2. vers. vel disci-
 p. test. c. accedens, 50. dist. in & a dignitate, & ab ordine, quæ pro-
 prie exauhoratio seu degradatio contra clericum in sacris con-

